

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 555

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
200.	— Lege pentru modificarea art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2	
648.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2	
★			
203.	— Lege privind planificarea apărării	3–5	
651.	— Decret pentru promulgarea Legii privind planificarea apărării	5	
★			
204.	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război, semnat la București la 6 octombrie 2014.....	6	
Acord	între Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război	6–7	
652.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război, semnat la București la 6 octombrie 2014		8
★			
679.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Informații Externe		8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 306 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare	9–12
		Decizia nr. 387 din 27 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.....	13–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Hotărârile consiliului local se semnează de președintele de ședință, ales în condițiile prevăzute la art. 35, și se contrasemnează, pentru legalitate, de către secretar.

(2) În cazul în care președintele de ședință refuză să semneze, hotărârea consiliului local se semnează de 3—5 consilieri locali.

(3) În cazul în care președintele de ședință lipsește, la propunerea consilierilor locali, din rândul acestora este ales un alt președinte de ședință, prin hotărâre adoptată cu votul majorității consilierilor locali prezenți, care va conduce ședința respectivă. Acesta exercită atribuțiile prevăzute de lege pentru președintele de ședință.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 16 iulie 2015.
Nr. 200.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 47
din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iulie 2015.
Nr. 648.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind planificarea apărării

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Planificarea apărării, atribut și componentă esențială a politicii de apărare, reprezintă un complex de activități și măsuri care vizează protejarea și promovarea intereselor naționale, definirea și îndeplinirea obiectivelor securității naționale a României în domeniul apărării.

(2) Planificarea apărării este procesul care stă la baza transformării și modernizării în domeniul apărării și include totalitatea programelor, acțiunilor și măsurilor inițiate de România pentru identificarea, dezvoltarea și pregătirea capacităților militare și nonmilitare necesare îndeplinirii misiunilor și obiectivelor în domeniul apărării pentru:

a) îndeplinirea obligațiilor ce derivă din Constituția României, republicată, și din lege;

b) îndeplinirea obligațiilor ce revin României în asigurarea securității și apărării colective în cadrul NATO;

c) asigurarea participării României la Politica de Securitate și Apărare Comună a Uniunii Europene;

d) respectarea angajamentelor în contextul cooperării internaționale în domeniul apărării cu alte state și al îndeplinirii obligațiilor asumate prin participarea la activitatea altor organizații internaționale sau în alte situații reglementate de dreptul internațional, în condițiile legii.

(3) Pentru îndeplinirea misiunilor, obiectivelor și angajamentelor asumate, România dezvoltă și menține un set unic de capacități, gestionat prin intermediul unui mecanism integrat de planificare a apărării.

(4) Coordonarea procesului de planificare a apărării reprezintă un element de bază al procesului de control democratic civil în domeniul apărării.

Art. 2. — (1) Planificarea apărării se realizează prin integrarea coerentă a următoarelor domenii:

a) planificare forțe;

b) planificare armamente;

c) C 3 — comandă, control, comunicații;

d) logistică;

e) urgențe civile;

f) resurse;

g) apărare aeriană;

h) management al traficului aerian;

i) informații;

j) medical;

k) cercetare-dezvoltare;

l) standardizare.

(2) Planificarea pentru urgențe civile este reglementată în conformitate cu prevederile legii speciale.

(3) Obligațiile ce revin României în cadrul NATO și UE pot presupune și contribuții cu capacități nonmilitare, care pot depăși responsabilitățile Armatei. Constituirea capacităților nonmilitare poate reveni și altor ministere și agenții guvernamentale, potrivit legii, sub coordonarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, denumit în continuare CSAT, Ministerul Apărării Naționale asigurând asistență de specialitate.

CAPITOLUL II

Planificarea apărării

Art. 3. — (1) Documentele pentru planificarea apărării de la nivel național și departamental iau în considerare obligațiile, cerințele și recomandările rezultate din:

a) procesul de planificare a apărării în NATO;

b) Conceptul strategic al NATO;

c) Directiva politică a NATO;

d) Strategia de Securitate a Uniunii Europene;

e) alte documente NATO și UE de planificare în domeniul apărării;

f) scenariile strategice și documentele de planificare a operațiilor.

(2) Principalele documente care fundamentează planificarea apărării la nivel național sunt:

a) Strategia națională de apărare a țării;

b) Programul de guvernare.

(3) Documentele de planificare a apărării, la nivel departamental, sunt:

a) Carta albă a apărării;

b) Strategia militară;

c) Directiva de planificare a apărării;

d) programele majore;

e) planurile anuale.

(4) Planificarea apărării se realizează pe baza deciziilor Președintelui României și Guvernului României, cu avizul CSAT, potrivit legii, și cu aprobarea Parlamentului, după caz, precum și a măsurilor și acțiunilor întreprinse la nivelul celorlalte instituții publice care, potrivit legii, au răspunderi în domeniul apărării.

SECȚIUNEA 1

Planificarea apărării la nivel național

Art. 4. — (1) Strategia națională de apărare a țării este documentul de bază care fundamentează planificarea apărării la nivel național. Președintele României, în termen de cel mult 6 luni de la data depunerii jurământului, prezintă în Parlament Strategia națională de apărare a țării care se dezbate și se aprobă, prin hotărâre, în ședință comună a celor două Camere.

(2) În cazul în care, pe perioada de valabilitate a Strategiei naționale de apărare a țării, intervin modificări ale mediului de securitate, Președintele României poate iniția procesul de modificare a acesteia și de prezentare în Parlament, în vederea adoptării în regim de urgență.

(3) Strategia națională de apărare a țării cuprinde:

a) valorile, interesele și obiectivele naționale de securitate;

b) evaluarea mediului internațional de securitate;

c) potențialele riscuri, amenințări și vulnerabilități identificate;

d) obiectivele strategice și prioritățile în domeniul apărării;

e) direcțiile de acțiune și principalele modalități pentru asigurarea securității naționale a României în domeniul apărării.

(4) Strategia națională de apărare a țării are ca orizont de acoperire durata unui mandat prezidențial, conținând și prevederi pe termen mediu și lung.

Art. 5. — În Programul de guvernare se stabilesc obiective, priorități și direcții de acțiune în domeniul apărării.

SECȚIUNEA a 2-a

Planificarea apărării la nivel departamental

Art. 6. — (1) Carta albă a apărării este elaborată de către Ministerul Apărării Naționale pentru îndeplinirea prevederilor Strategiei naționale de apărare a țării și implementarea obiectivelor în domeniul apărării stabilite prin Programul de guvernare și în conformitate cu prevederile Conceptului strategic al NATO.

(2) Carta albă a apărării stabilește:

- a) obiectivele politicii de apărare — politica sectorială în domeniul apărării naționale;
- b) măsurile și acțiunile avute în vedere pentru îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare;
- c) misiunile și cerințele specifice pentru Armata României;
- d) principalele direcții de dezvoltare a capacităților;
- e) politicile privind managementul integrat al resurselor pentru apărare;
- f) resursele financiare care urmează să fie asigurate pe durata mandatului Guvernului, sub forma unui plan strategic de cheltuieli.

(3) Carta albă a apărării se supune spre aprobare Parlamentului, în termen de cel mult 6 luni de la acordarea încrederii Guvernului, după ce este însușită de Guvern și avizată de CSAT.

(4) Carta albă a apărării reprezintă fundamentul documentului-sinteză privind politica, strategiile sectoriale și prioritățile stabilite în formularea propunerilor de buget ale Ministerului Apărării Naționale.

(5) Carta albă a apărării are un orizont de acoperire de 4 ani, conținând și prevederi pe termen mediu și lung.

(6) Carta albă a apărării poate fi revizuită la apariția sau modificarea Strategiei naționale de apărare a țării sau dacă circumstanțele o impun.

Art. 7. — (1) Strategia militară este elaborată de către Ministerul Apărării Naționale pe baza Strategiei naționale de apărare a țării, a Cartei albe a apărării și a documentelor relevante la nivel NATO și UE.

(2) Strategia militară cuprinde:

- a) potențialele riscuri și amenințări militare identificate;
- b) obiectivele militare naționale;
- c) capacitățile de apărare și prioritățile realizării acestora;
- d) detalierea structurii de forțe a armatei și direcționări pentru configurarea, dimensionarea, pregătirea și înzestrarea Armatei României;
- e) conceptele operaționale stabilite pentru îndeplinirea acestor obiective și a misiunilor armatei.

(3) După ce este avizată de CSAT, Strategia militară se supune spre aprobare Guvernului, în termen de cel mult 3 luni de la aprobarea Cartei albe a apărării.

(4) Strategia militară are un orizont de acoperire de 4 ani, conținând și prevederi pe termen mediu și lung.

(5) Strategia militară poate fi revizuită, în cazul modificării documentelor pe baza cărora a fost elaborată, dacă situația o impune.

Art. 8. — (1) Directiva de planificare a apărării este elaborată de către Ministerul Apărării Naționale pe baza prevederilor Cartei albe a apărării, a Strategiei militare și a documentelor relevante la nivel NATO și UE, la cel mult 5 zile după primirea scrisorii-cadru privind contextul macroeconomic pe baza căruia sunt întocmite proiectele de buget pe anul următor și estimările pe următorii 3 ani, precum și limitele de cheltuieli aprobate de Guvern.

(2) Directiva de planificare a apărării conține:

- a) obiectivele generale și prioritățile Ministerului Apărării Naționale;

b) obiectivele specifice și direcționările pentru domeniile planificării apărării;

c) denumirea programelor majore și directorii acestora;

d) obiectivele specifice și capacitățile pentru fiecare program major;

e) proiecția bugetară pentru fiecare program major.

(3) Directiva de planificare a apărării se aprobă prin ordin al ministrului apărării naționale, după adoptarea acesteia prin hotărârea Consiliului de Planificare a Apărării, organul deliberativ abilitat să hotărască obiectivele și acțiunile de importanță majoră ce trebuie desfășurate pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin Ministerului Apărării Naționale, precum și volumul, structura și modul de alocare a resurselor necesare îndeplinirii acestora.

(4) Consiliul de Planificare a Apărării este organizat și funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Directiva de planificare a apărării este elaborată anual, pentru un orizont de timp de 10 ani.

Art. 9. — (1) Programele majore se elaborează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, pe baza Directivei de planificare a apărării.

(2) Programele majore cuprind:

a) totalitatea acțiunilor și a măsurilor concrete desfășurate pentru modernizare, înzestrare, instruire la pace, executarea serviciului de luptă și intervenție, pregătire pentru participarea la misiuni în afara teritoriului național, precum și pentru situații de criză și război;

b) acțiunile și măsurile concrete desfășurate pentru asigurarea condițiilor optime de viață pentru personal, asigurarea sprijinului logistic și a rezervelor pentru mobilizare și război, crearea și întreținerea infrastructurii pentru acțiuni militare în cadrul apărării colective a NATO, participarea la acțiuni de cooperare internațională cu alte state;

c) resursele alocate anual pentru realizarea acțiunilor și măsurilor prevăzute la lit. a) și b).

(3) Programele majore includ, după caz, și fondurile necesare acoperirii obligațiilor financiare față de organizațiile și inițiativele internaționale în domeniul apărării, în cadrul programelor de colaborare derulate de agenții ale acestora.

(4) Elaborarea și execuția programelor majore intră în responsabilitatea directorilor de programe majore, conform reglementărilor aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale.

(5) Coordonarea și monitorizarea programelor majore revin în responsabilitatea structurii centrale de planificare a apărării din Ministerul Apărării Naționale, potrivit legii. În vederea implementării mecanismului integrat de planificare a apărării, structura centrală de planificare a apărării va coopta funcțional, în raport cu activitățile specifice, reprezentanți ai domeniilor de planificare a apărării prevăzute la art. 2 alin. (1).

(6) Directorul de program major este șeful/comandantul unei structuri, de regulă ordonator secundar de credite, care răspunde de constituirea, dezvoltarea și menținerea de capacități. În acest sens, prin Directiva de planificare a apărării i se alocă resursele necesare și i se stabilesc obiectivele specifice de realizat.

(7) Noțiunea de program major are, în cadrul Ministerului Apărării Naționale, înțelesul de program, așa cum este definit în Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și înțelesul de program bugetar.

(8) Programele majore sunt elaborate anual, pentru un orizont de timp de 10 ani.

Art. 10. — (1) Planurile anuale se elaborează de către directorii de programe majore pe baza programelor majore, a fondurilor alocate prin bugetul de stat pentru anul respectiv și a

execuției bugetare a anului anterior, inclusiv a stadiului îndeplinirii indicatorilor de program aprobați.

(2) În caz de rectificări bugetare se actualizează măsurile și acțiunile preconizate, prin actualizarea indicatorilor de program.

Art. 11. — (1) Planificarea apărării asigură desfășurarea procesului de planificare a operațiilor în vederea îndeplinirii misiunilor și obiectivelor în domeniul apărării.

(2) Principalele documente elaborate în procesul de planificare a operațiilor sunt scenariile strategice, planurile permanente de apărare și planurile de contingență.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se elaborează pe baza Strategiei militare, conform reglementărilor specifice la nivelul Ministerului Apărării Naționale.

(4) Planurile permanente de apărare se aprobă de CSAT, iar celelalte documente prevăzute la alin. (2) se aprobă potrivit reglementărilor specifice la nivelul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 12. — Pentru elaborarea și punerea în aplicare a planurilor permanente de apărare și a planurilor de contingență, Ministerul Apărării Naționale poate încheia protocoale de cooperare cu alte ministere și instituții guvernamentale, în condițiile legii.

Art. 13. — (1) Prin *capabilitate* se înțelege abilitatea de a executa acțiuni în scopul îndeplinirii unor obiective.

(2) Constituirea, dezvoltarea și menținerea unei capabilități au în vedere un complex de măsuri și acțiuni într-o perspectivă largă, cuprinzând elemente de: doctrină, organizare, pregătire, echipamente, comandă, infrastructură, personal și interoperabilitate.

CAPITOLUL III Evaluarea apărării

Art. 14. — (1) Directorii de programe majore elaborează rapoarte pentru evaluarea stadiului derulării programelor majore și a planurilor anuale.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 16 iulie 2015.

Nr. 203.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind planificarea apărării

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele Românie d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind planificarea apărării și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iulie 2015.

Nr. 651.

(2) Anual, în cursul trimestrului II, Ministerul Apărării Naționale prezintă CSAT o informare privind stadiul îndeplinirii obiectivelor și priorităților Ministerului Apărării Naționale, stabilite prin Directiva de planificare a apărării, la nivelul anului precedent.

Art. 15. — (1) Concluziile rezultate în urma analizei și evaluării planificării apărării la nivelul NATO, pentru România, din cadrul procesului de planificare a apărării în NATO prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a), vor face obiectul unei informări a CSAT, în termen de maximum 3 luni de la finalizarea acestora.

(2) Concluziile și propunerile rezultate în urma analizelor în CSAT constituie elemente pentru ajustarea documentelor de planificare a apărării și eficientizarea planificării apărării.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 16. — Modalitățile concrete privind elaborarea, coordonarea și execuția prevederilor documentelor de planificare a apărării din Ministerul Apărării Naționale se reglementează prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 17. — Conducerile celorlalte componente ale forțelor armate, așa cum sunt definite în Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, cu modificările ulterioare, altele decât Armata, emit documente proprii de planificare de nivel departamental, pe baza cărora structurile de specialitate își planifică propriile capabilități și alocă resursele necesare.

Art. 18. — Încălcarea ori neîndeplinirea prevederilor prezentei legi de către persoanele cu atribuții în organizarea și realizarea planificării apărării atrage, după caz, răspunderea administrativă, civilă sau penală, în condițiile legii.

Art. 19. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 473/2004 privind planificarea apărării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.052 din 12 noiembrie 2004.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război,
semnat la București la 6 octombrie 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război, semnat la București la 6 octombrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 16 iulie 2015.
Nr. 204.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război

Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe, denumite în continuare *părți contractante*, considerând că militarii, inclusiv cei care au fost luați prizonieri, și alte persoane care au murit în timpul celor două războaie mondiale și care au fost înhumați pe teritoriul statului celeilalte părți contractante au dreptul la un loc de odihnă veșnică demn, în conformitate cu convențiile de la Geneva din 12 august 1949 cu privire la protecția victimelor de război, protocoalele adiționale din 8 iunie 1977 și cu alte norme de drept internațional umanitar, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul acestui acord, expresiile enumerate mai jos au următoarele semnificații:

1. *victime de război române* — cetățeni români care au făcut parte din forțele armate române și/sau civili care au fost uciși sau au murit ca urmare a participării la acțiuni militare sau în prizonierat și sunt înhumați pe teritoriul actual al Republicii Cehe;

2. *morminte de război române* — locuri de înhumare individuale sau comune situate pe teritoriul actual al Republicii Cehe, unde sunt înhurate victime de război române;

3. *victime de război cehe* — cetățeni ai fostului Imperiu Austro-Ungar și ai Cehoslovaciei, cu domiciliul stabil pe teritoriul actual al Republicii Cehe, care au fost uciși sau au murit ca urmare a participării la acțiuni militare sau în prizonierat și sunt înhumați pe teritoriul României;

4. *morminte de război cehe* — locuri de înhumare individuale sau comune situate pe teritoriul României, unde sunt înhurate victime de război cehe;

5. *opere comemorative de război* — monumente, ansambluri, plăci comemorative și/sau orice alte lucrări realizate pentru cinstirea memoriei victimelor de război române și cehe;

6. *amenajarea și întreținerea mormintelor de război și a operelor comemorative de război* — delimitarea mormintelor de

război și/sau a operelor comemorative de război, inclusiv a celor nou-descoperite, precum și instalarea, ridicarea sau restaurarea acestor locuri și asigurarea protejării, întreținerii și menținerii lor într-o stare demnă;

ARTICOLUL 2

Forme de colaborare

1. Părțile contractante vor face posibilă realizarea activităților de identificare, evidență, amenajare și întreținere a mormintelor de război și operelor comemorative de război române și cehe, precum și posibile activități de strămutare a osemintelor;

2. Părțile contractante se vor informa reciproc, în principal, referitor la:

a) starea de conservare și amplasarea mormintelor de război și operelor comemorative de război române și cehe, inclusiv a celor nou-descoperite, precum și despre datele de evidență referitoare la victimele de război române și cehe;

b) daunele importante cauzate mormintelor de război și operelor comemorative de război române și cehe și despre măsurile întreprinse pentru înlăturarea lor.

3. Părțile contractante vor permite ca inscripțiile de la mormintele de război și operele comemorative de război ridicate în memoria victimelor de război să fie realizate în limbile română și cehă.

4. Fiecare parte contractantă va permite accesul cetățenilor statului celeilalte părți contractante la mormintele de război și operele comemorative de război situate pe teritoriul său cu scopul comemorării/cinstirii memoriei victimelor de război.

ARTICOLUL 3

Amplasarea mormintelor de război și a operelor comemorative de război

1. Părțile contractante vor asigura punerea la dispoziție în mod reciproc, pentru folosire gratuită, a parcelelor de teren pe care se află sau vor fi amenajate morminte de război și opere comemorative de război.

2. În cazul în care parcela de teren pusă la dispoziție în conformitate cu alin. 1 al prezentului articol va fi necesară uneia dintre părțile contractante pentru alte scopuri, din motive de utilitate publică, partea contractantă interesată va pune la dispoziția celeilalte părți contractante o altă parcelă de teren adecvată pentru folosirea în condițiile prevăzute la alin. 1 al prezentului articol și își va asuma cheltuielile de strămutare și amenajare a noilor morminte de război și opere comemorative de război.

3. Alegerea noii parcele de pământ și strămutarea mormintelor de război și a operelor comemorative de război se vor efectua numai cu acordul celeilalte părți contractante în urma consultării dintre părți.

4. Amenajarea noilor morminte de război române din Republica Cehă și a noilor morminte de război cehe din România se va face pe locul în care sunt înhumate rămășițele pământești sau, dacă acest lucru nu este posibil, în alte locuri adecvate, stabilite prin acordul părților contractante. Acest principiu se aplică, în mod similar, și operelor comemorative de război.

ARTICOLUL 4

Exhumarea și reînhumarea rămășițelor pământești

1. Exhumarea rămășițelor pământești din mormintele de război în scopul repatrierii lor către partea contractantă interesată sau reînhumarea lor va fi realizată doar la cererea unei părți contractante și cu acordul celeilalte părți contractante. Cererea și răspunsul se transmit în scris, pe canale diplomatice.

2. Părțile contractante se vor consulta asupra procedurilor privind exhumarea și reînhumarea rămășițelor pământești. Cheltuielile prilejuite de exhumarea și transferarea rămășițelor pământești sunt suportate de către partea contractantă interesată.

3. Exhumarea și reînhumarea rămășițelor pământești în conformitate cu alin. 1 al prezentului articol se vor face de către organizațiile și organele autorizate ale părților contractante și se realizează, de regulă, cu participarea reprezentanților organelor de stat ale părții cehe și a reprezentanților Oficiului Național pentru Cultul Eroilor pentru partea română.

Semnat la 6 octombrie 2014 la București, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și cehă, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Titus Corlățean
ministrul afacerilor externe

ARTICOLUL 5

Cheltuieli

1. Fiecare parte contractantă suportă cheltuielile legate de îngrijirea mormintelor de război și a operelor comemorative de război aflate pe teritoriul statului său.

2. Fiecare parte contractantă poate, pe cont propriu, să efectueze lucrări de amenajare și îngrijire a propriilor morminte de război și opere comemorative de război aflate pe teritoriul celeilalte părți contractante. Aceste lucrări se efectuează doar cu acordul celeilalte părți contractante.

3. În anumite cazuri, organele împuternicite ale statelor părților contractante pot conveni asupra unei alte modalități de acoperire a cheltuielilor privind lucrările de amenajare și îngrijire a mormintelor de război și a operelor comemorative de război.

ARTICOLUL 6

Organele împuternicite

1. Organele împuternicite, responsabile cu aspectele tehnice ale aplicării prezentului acord, sunt:

- în România — Oficiul Național pentru Cultul Eroilor;
- în Republica Cehă — Ministerul Apărării al Republicii Cehe.

Părțile contractante se vor informa reciproc, pe cale diplomatică, asupra oricărei schimbări a organelor împuternicite.

2. Părțile contractante asigură, reciproc, organelor împuternicite prevăzute la alin. 1 al prezentului articol dreptul de verificare a stării mormintelor de război și a operelor comemorative de război proprii, aflate pe teritoriul statului celeilalte părți contractante.

3. Părțile contractante respectă, în aplicarea prezentului acord, legislația statului pe teritoriul căruia se află mormintele de război și operele comemorative de război și vor ține cont de tradițiile naționale, religioase și alte tradiții din cele două state.

4. Corespondența dintre organele menționate la alin. 1 al prezentului articol se va face direct, în limba engleză.

ARTICOLUL 7

Soluționarea diferendelor

Orice diferend care ar putea apărea în aplicarea și interpretarea acestui acord va fi soluționat prin negociere între părțile contractante.

ARTICOLUL 8

Dispoziții finale

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

2. Prezentul acord poate fi amendat prin consimțământul părților contractante. Amendamentele vor intra în vigoare în conformitate cu dispozițiile alin. 1 al prezentului articol.

3. Prezentul acord se încheie pentru o perioadă nedeterminată. Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă adresată celeilalte părți contractante pe cale diplomatică. Prezentul acord își încetează valabilitatea după o perioadă de 6 luni de la data primirii unei note în acest sens.

Pentru Guvernul Republicii Cehe,
Lubomír Zaorálek,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind
mormintele de război, semnat la București la 6 octombrie 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind mormintele de război, semnat la București la 6 octombrie 2014, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iulie 2015.
Nr. 652.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă
cu o stea din Serviciul de Informații Externe**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 31 iulie 2015, domnul general de brigadă cu o stea, menționat în anexa¹ la prezentul decret, trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 22 iulie 2015.
Nr. 679.

¹ Anexa conține informații clasificate, potrivit legii, și urmează regimul juridic prevăzut de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 306**

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Enache Mitea în Dosarul nr. 335/36/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului nr. 1.129D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a transmis note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.299D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, excepție ridicată de Dumitru Tereacă în Dosarul nr. 2.287/113/2014 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Cristina Claudia Zgîmbău, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice din Galați. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

7. Avocatul autorului excepției prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.299D/2014 la Dosarul nr. 1.129D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției Dumitru Tereacă, care solicită admiterea excepției, sens în care susține, în esență, încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4), art. 15 alin. (2) și art. 16 din Constituție. Arată că în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014 nu se cuantifică sumele reprezentând taxa de poluare care trebuie restituite, iar în contextul creșterii economice confirmate de Institutul Național de Statistică, măsura eșalonării acestor sume, pe un termen de 5 ani, apare ca neconstituțională. De asemenea, susține că este încălcat principiul neretroactivității legii, deoarece cererea de restituire a sumei a fost depusă anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență menționate, care, de altfel, creează

discriminări între persoanele care trebuie să suporte eșalonarea sumelor reprezentând taxa de poluare și persoanele care au recuperat integral aceste sume sau care au de recuperat bani de la bugetul de stat.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 îndeplinește exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție și că eșalonarea plății unor sume datorate nu contravine normelor constituționale invocate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin Încheierea din 27 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 335/36/2014, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Enache Mitea într-o cauză având ca obiect obligația de a face/pretenții.

12. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.287/113/2014, **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.** Excepția a fost ridicată de Dumitru Tereacă într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece, în absența unei distincții cu privire la momentul la care sentințele judecătorești au devenit titluri executorii, prevederile de lege criticate produc efecte asupra cererilor depuse anterior intrării în vigoare a art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.

14. De asemenea, pe calea reglementării criticate, Guvernul a acționat abuziv, situându-se „*mai presus de lege*”, noțiune care vizează ansamblul dispozițiilor legale care instituie prioritatea dreptului european față de dreptul național. În același timp, arată că dreptul la un proces echitabil presupune și executarea echitabilă, chiar prin intermediul executării silite, a măsurilor cuprinse în hotărârile judecătorești. În aceste condiții, caracterul neconstituțional al art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 rezultă din eșalonarea pe o durată de 5 ani a sumelor stabilite de către instanțele judecătorești în materia taxei auto, dar și în suspendarea „*de drept*” a executării silite a acestor titluri. Se încalcă, totodată, dreptul de proprietate privată cu privire la sumele câștigate în instanță, iar, pe de altă parte, creanțele asupra statului nu mai beneficiază de niciun fel de garanție, în condițiile în care acestea nu pot forma obiectul executării silite. Or, persoanele îndreptățite la restituirea taxei de poluare și a taxei pentru emisii poluante sunt titulari ale unui drept de creanță împotriva statului, care, în accepțiunea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constituie un „*bun*”.

15. În continuare, autorii susțin că nu sunt respectate exigențele care condiționează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, iar dispozițiile art. 124 din Legea fundamentală rămân iluzorii, în condițiile în care Guvernul limitează și suspendă efectele unor hotărâri judecătorești. Autorii mai susțin încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) și art. 148 din Constituție, deoarece Guvernul a încălcat obligația de a aplica cu prioritate dreptul european. Referitor la regulile privind rambursarea sumelor prelevate cu încălcarea dreptului european, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că aceste reguli trebuie să respecte principiul echivalenței (pentru cererile de rambursare bazate pe încălcarea dreptului Uniunii Europene, nu pot fi instituite condiții mai puțin favorabile decât pentru cererile similare bazate pe încălcarea dreptului național) și principiul efectivității.

16. Totodată, autorii susțin că a fost încălcat art. 115 din Constituție, deoarece, în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, nu este motivată în niciun fel urgența adoptării și nici situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată. Trimiterea generică la „dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești” și la „influența negativă pe care o are executarea silită a titlurilor executorii, în condițiile dreptului comun, atât asupra bugetului Administrației Fondului pentru Mediu, cât și asupra bugetului general consolidat” nu poate constitui o motivare, atât timp cât sumele în discuție au fost achitate efectiv de fiecare persoană care solicită restituirea. Un argument în plus în sensul neconstituționalității art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 îl constituie, în opinia autorilor excepției, faptul că atât anterior, cât și la momentul adoptării, România înregistra creștere economică, nemaipunându-se problema vreunei crize financiare, PIB-ul pentru trimestrul I al anului 2014 fiind în creștere cu 3,8% față de trimestrul I al anului 2013.

17. De asemenea, autorii excepției arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, afectând dreptul de proprietate privată, încalcă art. 115 alin. (6) din Constituție, și că prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 contravin și dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece creează situații discriminatorii prin aplicarea în cadrul aceleiași categorii de persoane a unui tratament juridic diferit. Astfel, unele dintre aceste persoane au încasat deja sumele de bani reprezentând taxa pe poluare și taxa pe emisii poluante, restituirea în cazul acestora făcându-se integral (atât taxa plătită, dobânzile, cât și cheltuielile de judecată), în timp ce alte persoane își vor primi banii în mod eșalonat, pe o perioadă de 5 ani.

18. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, prin care a fost eșalonată plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, pe o perioadă de 5 ani calendaristici, și prin care a fost suspendată de drept orice procedură de executare silită, contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) și art. 148 alin. (2) și alin. (4) din Constituție. Raportat la celelalte dispoziții din Constituție invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească apreciază că acestea nu au fost încălcate.

19. **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 sunt neconstituționale în raport cu art. 115 din Constituție și încalcă art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Guvernul**, în Dosarul nr. 1.129D/2014, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 190 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției Dumitru Tereacă, notele scrise depuse de autorul excepției Enache Mitea, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, care au următorul cuprins: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.*

(2) *Cererile de restituire ale contribuabililor prevăzuți la alin. (1) se soluționează, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu.*

(3) *Termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data împlinirii termenului prevăzut la alin. (2).*

(4) *În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.*

(5) *Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.*

(6) *Procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).*

(7) *Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)–(6).”*

25. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu

excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind adoptarea ordonanțelor de urgență ale Guvernului, art. 124 alin. (1)—(3) privind înfiptuirea justiției, art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, art. 148 alin. (2)—(4) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, precum și rolul Parlamentului, președintelui României, Guvernului și autorității judecătorești de a garanta aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul de aderare.

26. Autorii excepției mai susțin că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 14 privind interzicerea discriminării, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept, art. 20 privind numărul judecătorilor Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 21 privind condițiile exercitării funcțiilor de judecători, dispoziții cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și pe cele ale art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt: Decizia nr. 676 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2015, Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, și Decizia nr. 133 din 10 martie 2015*, nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii.

28. Astfel, Curtea a reținut că art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 instituie eșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015. Plata acestora se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora. De asemenea, se prevede că pe această perioadă orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

29. Totodată, sumele prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, plătite în temeiul acestei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum, comunicat de Institutul Național de Statistică. Același regim este aplicabil și pentru plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită.

30. În acest context, în ceea ce privește invocarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea, pornind de la premisa de necontestat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională, a analizat cumulativ motivele

invocate în preambulul ordonanței de urgență pentru justificarea situației extraordinare. Astfel, s-a conchis că există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, după caz, astfel încât a apreciat că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, adică o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român. De asemenea, Curtea a considerat că scopul urmărit prin adoptarea actului normativ criticat — atenuarea efectelor unei stări de criză economică generalizată — a implicat, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energică, ceea ce a reclamat, în mod indubitabil, urgență. Totodată, dat fiind caracterul temporar al unei situații extraordinare, Curtea a subliniat că Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun, atunci când statul este debitor, deoarece este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

31. De asemenea, în ceea ce privește constituționalitatea instituirii eșalonării plății unor sume prevăzute în titluri executorii, precum și a suspendării de drept a oricărei proceduri de executare silită, Curtea, examinând jurisprudența sa, a reținut că, în această materie, s-a pronunțat în numeroase cauze. În acest sens, este de menționat Decizia nr. 188 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

32. Prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau al altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că executarea unei hotărâri, indiferent de instanța care a pronunțat-o, trebuie considerată ca parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenție, iar în ipoteza în care autoritățile sunt obligate să acționeze în vederea executării unei hotărâri judecătorești și manifestă abstențiune, această conduită este apreciată ca angajând răspunderea statului, în condițiile art. 6 paragraful 1 din Convenție, obligația statului de a asigura celeritatea procedurilor judiciare fiind una de rezultat (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 29 august 1996, pronunțată în Cauza *Di Pede împotriva Italiei*, paragrafele 20—24, Hotărârea din 26 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Zappia împotriva Italiei*, paragrafele 16—20, și Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, paragraful 40). În acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014. Prin Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, paragraful 65, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că dreptul la justiție, garantat de art. 6 din Convenție, protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care,

*) Decizia nr. 133 din 10 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 19 mai 2015.

Într-un stat ce respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea uneia dintre părți. Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată pe o perioadă lungă de timp.

33. În ceea ce privește modalitatea de executare, Curtea a statuat în jurisprudența sa că executarea *uno ictu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare care poate fi aplicată (Decizia nr. 353 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011). Astfel, legiuitorul poate stabili anumite măsuri, respectiv plata eșalonată a unor sume prevăzute în titluri executorii, sens în care sunt și prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, prin care legiuitorul delegat a instituit o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța.

34. În acest context, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a statuat că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții, anume: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Or, dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, stabilind tranșele, reactualizează cu indicele prețului de consum executarea pe cinci ani, îndeplinind astfel cerințele stabilite în jurisprudența Curții Constituționale.

35. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (4) și ale art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și principiul neretroactivității legii, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, întrucât, pe de o parte, prin actul normativ criticat legiuitorul delegat nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci stabilește anumite măsuri pentru punerea în aplicare a acestora, și, pe de altă parte, textele de lege criticate au aplicabilitate exclusiv pentru viitor.

36. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, din perspectiva instituirii unei discriminări în ceea ce privește tratamentul juridic diferit aplicat aceleiași categorii de persoane, Curtea a reținut că această diferență se justifică în mod obiectiv și rezonabil, având în vedere că Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 8/2014 urmărește un scop legitim — menținerea echilibrului bugetar și respectarea angajamentelor interne asumate în domeniul protecției mediului, și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Ca atare, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare, este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

37. Sub aspectul pretensei încălcări a dreptului de proprietate privată, Curtea, admitând, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, a reținut că Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Totodată, faptul că dispozițiile legale criticate, aplicându-se pentru viitor, prevăd actualizarea sumelor datorate cu indicele prețurilor de consum, asigură executarea integrală a titlului, fără a fi încălcat deci dreptul de proprietate.

38. Referitor la invocarea legislației Uniunii Europene și jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea precizează că, prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, a statuat că „în cauză, deși înțelesul noimei europene a fost deslușit de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, cerințele rezultate din această hotărâre nu au relevanță constituțională, ele ținând mai degrabă de obligația legislativului de a edicta norme în sensul hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, în caz contrar găsindu-și eventual aplicarea art. 148 alin. (2) din Constituția României”. Aplicând aceste considerente în examinarea constituționalității prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, Curtea a reținut că legiuitorul a respectat hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene, tocmai prin emiterea actului normativ criticat, act care este în conformitate cu dispozițiile Constituției.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței la care s-a făcut mai sus referire, Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față.

40. În final, în raport cu considerentele enunțate mai sus, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu conțin norme contrare celorlalte dispoziții din Legea fundamentală invocate.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Enache Mitea în Dosarul nr. 335/36/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și de Dumitru Tereacă în Dosarul nr. 2.287/113/2014 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MĂRIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 387

din 27 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gigi Rusu și Moise Rusu în Dosarul nr. 13.470/200/2014 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.198D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 mai 2015, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 14 mai 2015, când, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului, a dispus, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (1) din aceeași lege, amânarea pronunțării pentru data de 19 mai 2015 și, respectiv, 27 mai 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 13.470/200/2014, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Gigi Rusu și Moise Rusu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de chemare în judecată prin care se solicită despăgubiri reprezentând daune materiale și morale.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care scutirea de la plata taxei judiciare de timbru nu se aplică și acțiunilor civile pornite ca urmare a modificării elementelor constitutive ale infracțiunii prin noul Cod penal și faptelor săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014, când acestea erau infracțiuni. Se mai arată că, prin obligarea la plata taxei judiciare de timbru, dispozițiile legale criticate retroactivează la o situație ivită la 19 septembrie 2011 și conduc la crearea unei situații discriminatorii față de aceeași faptă, determinată de momentul judecării cauzei, în sensul că

aceeași cauză, judecată alăturat acțiunii penale sau separat, până la data de 1 februarie 2014 beneficia de scutire de la plata taxei judiciare de timbru, iar ulterior este obligatorie la plata acestei taxe.

5. **Judecătoria Buzău — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, texte de lege care au următorul cuprins: „(1) Sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la: [...] i) cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea;”.

10. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 115 alin. (6) referitoare la domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul legal criticat reglementează scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru a acțiunilor și cererilor, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la cauzele penale, ceea ce înseamnă că nu se plătesc astfel de taxe în cauzele privind tragerea la răspundere penală sau civilă, așadar, în privința exercitării acțiunii penale sau civile în cadrul procesului penal [a se vedea și art. 20 alin. (8) din Codul de procedură penală]. De asemenea, textul analizat menționează, în mod expres, că această scutire se aplică și în privința despăgubirilor civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea, așadar, pentru prejudiciul produs

prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale, indiferent că ea face obiectul unei acțiuni civile alăturate celei penale sau separate de aceasta, esențială fiind existența unei cauze penale, mai precis a unei cauze în care s-a pus în mișcare acțiunea penală, acțiune care se pune în mișcare „de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1)” [art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Numai în acest fel cauza poate fi calificată ca fiind una penală în sensul art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. O atare formulă redacțională a textului legal criticat exclude, însă, de la scutirea acordată, astfel cum s-a constatat și în cauza din fața instanței judecătorești *a quo*, acțiunile în răspundere civilă delictuală formulate pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care nu mai face obiectul acțiunii penale din cauza dezincriminării infracțiunii respective. În consecință, în ipotezele tranzitorii, și anume atunci când o faptă este săvârșită pe perioada de activitate a legii penale, fiind astfel calificată drept infracțiune, iar, ulterior acestui moment, intervine o lege de dezincriminare în sensul art. 4 teza întâi din Codul penal, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată [art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală], ceea ce, sub aspectul pretențiilor civile, echivalează cu necesitatea promovării unei acțiuni separate în fața instanțelor civile în vederea acordării de despăgubiri pentru prejudiciul civil cauzat, acțiune care, în temeiul textului legal criticat, este exclusă de la scutirea plății taxei judiciare de timbru. Incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale. Legiuitorul are îndreptățirea de a plasa protecția constituțională a valorii care nu intră sub incidența penalului în sfera răspunderii civile delictuale.

12. Curtea reține că noile dispoziții penale care sancționează faptele de vătămare corporală din culpă se regăsesc în art. 196 din Codul penal, sens în care alin. (1) are în vedere producerea unor vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile, iar alin. (2) și (3) au în vedere producerea unor vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale. În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) și (3) din Codul penal, legiuitorul a înțeles să o incrimineze, asemeni vechii reglementări, prin stabilirea în conținutul său a laturii subiective sub forma culpei, precum și a laturii obiective în ce privește urmarea imediată care constă în producerea unor vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale. Cu toate acestea, infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (1), deși a preluat aceleași elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 184 alin. 1 și 3 din Codul penal din 1969 (adică existența culpei, precum și vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare un număr maxim de îngrijiri medicale — în prezent 90 de zile), condiționează întrunirea lor de alte 3 elemente alternative, și anume subiectul activ al infracțiunii să se afle sub influența băuturilor alcoolice ori a unei substanțe psihoactive sau în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși infracțiune. Cu alte cuvinte, producerea unui accident de circulație soldat cu vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile nu mai este infracțiune dacă conducătorul auto nu se află sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe psihoactive.

13. În acest context devin aplicabile dispozițiile art. 4 — *Aplicarea legii penale de dezincriminare* — din Codul penal potrivit cărora legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării structurii infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.

14. În privința invocării încalcării art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta privește probleme legate de succesiunea în timp a legilor și determinarea legii aplicabile, textul de lege criticat neconținând în sine niciun element care ar putea conduce la încălcarea principiului neretroactivității legii.

15. În continuare, referitor la dezincriminarea acestei infracțiuni Curtea, prin Decizia nr. 683 din 19 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, a constatat că, deși o astfel de faptă nu mai constituie infracțiune, persoana vătămată se poate îndrepta împotriva autorului său urmând procedurile civile, situație posibilă și sub tărâmul reglementării anterioare dacă persoana vătămată nu se constituia parte civilă în procesul penal pentru repararea pagubei materiale și a daunelor morale pricinuite.

16. În ceea ce privește acțiunea civilă, Curtea reține că aceasta este o instituție de drept procesual civil, fiind definită prin art. 29 al Codului de procedură civilă ca fiind ansamblul mijloacelor procesuale prevăzute de lege pentru protecția dreptului subiectiv pretins de către una dintre părți sau a altei situații juridice, precum și pentru asigurarea apărării părților în proces. Acțiunea civilă în procesul penal are un caracter accesoriu acțiunii penale, trebuind să aibă izvorul în același fapt material ca și acțiunea penală, fapt material care trebuie să constituie o infracțiune. Săvârșirea unor infracțiuni provoacă, uneori, și pagube materiale sau morale care stau la baza răspunderii civile delictuale prevăzute la art. 1.349 din Codul civil (art. 998 și 999 din Codul civil din 1864) potrivit căruia cel care, având discernământ, încalcă îndatorirea de a respecta regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral. Astfel, în cazul unei infracțiuni producătoare de prejudiciu, odată cu dreptul la acțiunea penală se naște și dreptul la o acțiune civilă.

17. Codul de procedură penală oferă persoanei vătămate printr-o infracțiune posibilitatea formulării unei acțiuni civile împotriva inculpatului și a părții responsabile civilmente. Pentru exercitarea acțiunii civile în procesul penal sunt necesare îndeplinirea următoarelor condiții: infracțiunea trebuie să producă o pagubă; între infracțiunea săvârșită și paguba reclamată să existe un raport de cauzalitate; prejudiciul să fie cert; prejudiciul să nu fi fost reparat și să existe o manifestare de voință din partea celui vătămat în legătură cu dezdăunarea sa, și are drept finalitate repararea prejudiciului civil cauzat.

18. Așadar, Curtea observă că, în cauză, dacă fapta de vătămare corporală din culpă prevăzută în noua legislație penală ar fi preluat în redactare identică soluția legislativă anterioară, prevăzută în Codul penal din 1969, persoana vătămată se putea constitui ca parte civilă, acțiunea sa civilă fiind alăturată acțiunii penale. În această situație, persoana vătămată beneficia de o

serie de dispoziții în favoarea sa, cum ar fi administrarea din oficiu a probelor pentru stabilirea existenței faptei și a vinovăției inculpatului, scutirea de cheltuieli legate de acțiune în fața instanțelor civile, respectiv plata taxei judiciare de timbru, durata rezonabilă a procesului. Însă, având în vedere că fapta săvârșită sub imperiul legii vechi nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, iar răspunderea a fost plasată pe tărâmul răspunderii civile delictuale, persoana vătămată este obligată să formuleze acțiune separată în fața instanței civile în vederea recuperării prejudiciului cauzat prin săvârșirea faptei respective, suportând toate rigorile impuse de legea procesual civilă referitoare la învestirea instanței civile cu o cerere de chemare în judecată care va respecta regulile stabilite de art. 194—200 din Codul de procedură civilă, inclusiv cu privire la obiectul cererii și valoarea lui, precum și indicarea dovezilor și administrarea probatoriului. De asemenea, Curtea reține că, în procesul civil, sarcina probei pentru a se angaja răspunderea civilă delictuală a celui vinovat revine, potrivit art. 249 din Codul de procedură civilă, persoanei care a suferit prejudiciul, astfel încât acesta trebuie să demonstreze existența unei fapte ilicite, vinovăția, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre acestea pentru a putea fi angajată răspunderea civilă delictuală.

19. Mai departe, Curtea reține că art. 197 din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atașează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată. Având în vedere că acțiunea prin care se cere recuperarea unui prejudiciu este, de regulă, o acțiune evaluabilă în bani, plata taxei judiciare de timbru se va stabili în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, în condițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

20. Or, în aceste condiții, persoana vătămată care a suferit un prejudiciu material ori a cărei integritate corporală sau sănătate a avut de suferit ca urmare a săvârșirii unei fapte care la data comiterii sale constituia infracțiune trebuie să avanseze noi cheltuieli judiciare care includ și taxa judiciară de timbru stabilită în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, pe lângă plata onorariului avocatului sau plata expertizelor necesare, în vederea recuperării pagubelor suferite, uzând de calea unei cu totul alte acțiuni în justiție ca singură modalitate de recuperare a prejudiciului.

21. În acest caz, Curtea reține că tratamentul juridic diferit aplicat persoanelor care se află în aceeași situație juridică, respectiv solicită recuperarea prejudiciului suferit ca urmare a săvârșirii unei fapte care constituia infracțiune la data săvârșirii, dar care nu mai face obiectul acțiunii penale, este determinat, în principiu, de celeritatea cu care a fost efectuată urmărirea penală și judecarea cauzelor. Stabilirea unui asemenea criteriu, aleatoriu și exterior conduitei persoanei, este în contradicție cu principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, conform căruia, în situații egale, tratamentul juridic aplicat nu poate fi diferit. Cu privire la incidența art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu

exemplificativ, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015 sau Decizia nr. 67 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2015). Așadar, Curtea reține că nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea normei care instituie un privilegiu ori o discriminare. În acest sens, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale, discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept/beneficiu (Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012 sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014). În cauză, Curtea reține aplicabilitatea tezei referitoare la interzicerea discriminării din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție, având în vedere că textul criticat consacră o excludere de la acordarea beneficiului scutirii de la plata taxei judiciare de timbru (a se vedea în acest sens paragraful 11 din prezenta decizie) a persoanelor care au suferit un prejudiciu material/moral decurgând dintr-o cauză penală în condițiile în care fapta cauzatoare de prejudiciu, la momentul săvârșirii acesteia, este prevăzută ca infracțiune. Or, câtă vreme principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, atunci nu există niciun motiv rezonabil pentru care persoana vătămată prin săvârșirea unei fapte care la data comiterii sale constituia infracțiune, dar cauza a fost clasată motivat de dezincriminarea infracțiunii respective să nu beneficieze de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru pentru promovarea unei acțiuni pentru recuperarea prejudiciului civil cauzat. Prin urmare, durata cercetării penale sau, după caz, a procesului și finalizarea acestora depind adesea de o serie de factori cum sunt data producerii faptei, gradul de operativitate a organelor de cercetare penală sau judiciare, incidente legate de administrarea probelor sau întocmirea expertizelor, îndeplinirea procedurii de citare, complexitatea cazului, exercitarea sau neexercitarea căilor de atac prevăzute de lege și alte împrejurări care pot să întârzie soluționarea cauzei. De asemenea, în numeroase situații, durata cauzelor și, în consecință, data rămânerii definitive a hotărârilor nu depind numai de atitudinea persoanei, ci se datorează și unor alte circumstanțe, care țin de organizarea justiției și de gradul de încărcare a rolurilor instanțelor judecătorești.

22. Or, Curtea constată că acțiunea civilă în recuperarea prejudiciului cauzat de o faptă care la data săvârșirii constituia infracțiune este supusă dispozițiilor procedurale comune, așa cum s-a arătat și la paragrafele 17—19 din prezenta decizie, ceea ce impune justițiabililor aflați în aceeași situație un tratament juridic diferențiat, care se concretizează în cheltuielile de judecată suplimentare care includ și taxele judiciare de timbru, precum și la costurile legale față de cei care își recuperează prejudiciul cauzat de o infracțiune prevăzută de legea actuală. În consecință, Curtea, prin prezenta decizie, constată neconstituționalitatea situației de discriminare în care se află justițiabilii menționați, ceea ce echivalează cu acordarea beneficiului scutirii de la plata taxei judiciare de timbru reglementată de art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Gigi Rusu și Moise Rusu în Dosarul nr. 13.470/200/2014 al Judecătorei Buzău — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în măsura în care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile referitoare la despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând dintr-o cauză penală în condițiile în care fapta cauzatoare de prejudiciu, la momentul săvârșirii acesteia, era prevăzută ca infracțiune.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătorei Buzău — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

